

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 116/07-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 28. júna 2007 predbežne prerokoval sťažnosť R. O., Š., zastúpenej advokátom JUDr. I. J., P., vo veci namietaného porušenia jej základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3 Co 265/06 z 29. novembra 2006 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť R. O. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 15. júna 2007 doručená sťažnosť R. O., Š. (ďalej len „sťažovateľka“), v ktorej namietala porušenie jej základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Krajského súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 3 Co 265/06 z 29. novembra 2006. Sťažnosť bola odovzdaná na poštovú prepravu 13. júna 2007.

Sťažovateľka vo svojej sťažnosti uvádza, že krajský súd rozhodol o náhrade trov konania v jej veci vychádzajúc zo skutočnosti, že predmet konania je neoceniteľný, pretože

žalobou o určenie rozsahu dedičstva nadobúda dedič len právo vyplývajúce z dedičského práva, teda právo dediť, ale nenadobúda ešte konkrétne vlastnícke právo k veci, ktorej hodnota je vyčísliteľná. Podľa sťažovateľky krajský súd vec nesprávne právne posúdil.

Sťažovateľka uvádza, že krajský súd v predmetnej veci postupoval podľa § 11 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“), ktorý sa však podľa názoru sťažovateľky má použiť iba vtedy, ak nie je možné hodnotu veci alebo práva vyjadriť v peniazoch, alebo ak ju možno zistiť len s nepomernými ťažkosťami. Podľa názoru krajského súdu v predmetnej veci nebolo možné určiť hodnotu práva.

Na druhej strane však, ako uvádza sťažovateľka, súdny poplatok v konaní bol vyrubený z hodnoty predmetu sporu podľa položky 1a sadzobníka súdnych poplatkov zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov, a nie podľa položky 1b určenej pre prípady, ak nemožno predmet konania oceniť peniazmi.

Podľa sťažovateľky rozhodnutím krajského súdu bolo porušené ustanovenie § 137 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s ustanoveniami uvedenej vyhlášky.

Sťažovateľka poukazuje na ustanovenie § 239 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, z ktorého vyplýva, že v danej veci vyčerpala všetky prostriedky nápravy.

Napokon sťažovateľka uvádza, že okrem porušenia jej základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru bolo porušené aj jej základné právo na rovnosť účastníkov konania podľa čl. 47 ods. 3 ústavy v spojení s čl. 12 ods. 1 ústavy.

Na základe uvedených skutočností sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd vydal takýto nález:

„Uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3 Co 265/06 z 29. 11. 2006 základné právo R. O. na súdnu a právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných hodnôt v konaní porušené bolo.

Zrušuje uznesenie Krajského súdu v Prešove zo dňa 29. 11. 2006 sp. zn. 3 Co 265/06, ktorým zmenil uznesenie Okresného súdu v Prešove sp. zn. 14 C 107/2003-185 zo dňa

30. 6. 2006 vo výroku, ktorým boli žalobkyne v 1. a 3. rade povinné zaplatiť spoločne a nerozdielne žalovaným v 1. rade a v 8. a 16. rade trovy konania vo výške 375 237,- Sk na účet právneho zástupcu JUDr. L. G. do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia a žalobkyne v 1. až 3. rade boli povinné spoločne a nerozdielne zaplatiť žalovaným v 2. a 3. rade vo výške 114 552,- Sk na účet JUDr. I. J. do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia

a rozhodol, že žalobkyne v 1. až 3. rade sú povinné spoločne a nerozdielne zaplatiť žalovaným v 1. rade trovy konania vo výške 16 240,- Sk, v 8. a 9. rade spolu vo výške 16 240,- Sk, v 10. rade vo výške 16 240,- Sk, v 11. a 12. rade vo výške 16 240,- Sk, v 13. a 14. rade spolu vo výške 16 240,- Sk a v 15. a 16. rade spolu vo výške 16 240,- Sk na účet právneho zástupcu JUDr. L. G. a žalovaným v 1. 3. rade trovy konania každému po 13 233,- Sk na účet právneho zástupcu JUDr. I. J. do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Krajský súd Prešov je povinný uhradiť R. O. trovy právneho zastúpenia dní 60 od doručenia tohto nálezu na účet právneho zástupcu advokáta JUDr. I. J., P.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde jednou z podmienok prijatia sťažnosti fyzickej osoby na konanie pred ústavným súdom je podanie sťažnosti v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, kedy sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť (pozri napr. I. ÚS 120/02, I. ÚS 124/04). Zákon o ústavnom súde neumožňuje zmeškanie tejto kogentnej lehoty odpustiť (napr. IV. ÚS 14/03).

Ústavný súd si vyžiadal od Okresného súdu Prešov napadnuté uznesenie krajského súdu sp. zn. 3 Co 265/06 z 29. novembra 2006. Z doručeníek a doložky právoplatnosti zistil, že toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť 12. februára 2007. Sťažnosť bola odovzdaná na poštovú prepravu 13. júna 2007, teda po uplynutí zákonnej dvojmesačnej lehoty.

Z uvedeného dôvodu ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. júna 2007